

AMAZONES

Έθνος γυναικών πολεμιστριών που έζησαν την εποχή του Χαλκού. Κυβέρνησαν τεράστιες εκτάσεις της Ευρώπης, της Μικράς Ασίας και της Αφρικής. Υποστηρίζεται επίσης ότι υπήρχαν Αμαζόνες και στη Βόρεια και Νότια Αμερική.

Ζευγάρωναν με γειτονικούς λαούς, κρατούσαν τα θηλυκά παιδιά και έδιναν τα αρσενικά στους πατέρες τους. Από τη γέννησή τους ανατρέφονταν για να είναι πολεμίστριες και πολεμούσαν τόσο πεζές όσο και ιππεύοντας. Τα κύρια όπλα τους ήταν το τόξο, η λάβρυς (διπλός πέλεκυς) και η ασπίδα. Λέγεται ότι υπήρξαν οι πρώτοι άνθρωποι ιππείς. Ο πόλεμος, το κυνήγι, η γεωργία και η εκπαίδευση των νεαρών Αμαζόνων ήταν οι κύριες ασχολίες τους. Εκπαιδεύονταν να χρησιμοποιούν όλα τα όπλα και κυρίως στη μονομαχία. Ήταν ένδοξες, τολμηρές και γενναίες.

Οι εκτιμήσεις για την κουλτούρα και την εξουσία στις Αμαζόνες παραμένουν ατελείς, όμως, μερικές πηγές λένε ότι υπήρχαν δύο βασίλισσες στις Αμαζόνες, μία που διαφέντευε στις οικιακές υποθέσεις και μία κυρίαρχος στη μάχη και στον πόλεμο.

Θεά τους ήταν η Αρτεμις, η Θεά του άγριου κυνηγιού, προστάτρια των ζώων, των γυναικών, των νεαρών κοριτσιών και εφήβων και της γέννας.

Πολλές αρχαίες πόλεις στην Ευρώπη, στη Μικρά Ασία και στα νησιά του Αιγαίου οφείλουν την ίδρυσή τους στις Αμαζόνες προς τιμή των οποίων κόπηκαν και κάποια από τα νομίσματά τους, έστησαν αγάλματα και ναούς.

Σύμφωνα με την ιστορικό Jessica Salmonson, στην πραγματικότητα οι Αμαζόνες υπήρξαν δύο διαφορετικές αυτοκρατορίες που ιδρύθηκαν, κυβερνήθηκαν και προασπίστηκαν από γυναίκες.

Η αρχαιότερη αυτοκρατορία, οι Εσπέριες Αμαζόνες, ήταν Λίβυες γυναίκες πολεμίστριες που κατάγονταν από την Τριτονία, ένα νησί πέρα από τις αφρικανικές ακτές, στη θέση των σημερινών Κανάριων νήσων, που καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς από έκρηξη ηφαιστείου. Η Μύρινα, η σπουδαιότερη βασίλισσά τους κατέκτησε μεγάλα τμήματα της Ασίας, της Αφρικής καθώς και νησιά της Μεσογείου και ίδρυσε αρκετές πόλεις.

Μερικούς αιώνες αργότερα οι Θερμωδόντιες Αμαζόνες επανακατέλαβαν πολλές από τις ίδιες περιοχές στις οποίες είχε κυριαρχήσει η Μύρινα. Υπήρξαν ένα μητριαρχικό έθνος, της Εποχής του Χαλκού, συμμαχικών πόλεων ♦ κρατών. Ζούσαν στον κάμπο του ποταμού Θερμώδοντα, κοντά στη Θάλασσα του Αζόφ. Το έθνος αυτό ιδρύθηκε από τη Λυσίπη με πρωτεύουσα τη Θεμίσκυρα. Η σφαίρα επιρροής του εκτεινόταν

από τη Σαρματία (οι σημερινές ρωσικές στέπες) μέχρι τα βουνά της Ταυρίδας. Δια μέσου των λιμανιών του της Ανατολίας η γνώση για τις Αμαζόνες, με τα στοιχεία της θρησκείας τους και τις πρακτικές της κουλτούρας τους διαδόθηκε σ' ολόκληρο τον κόσμο. Τη διακυβέρνηση ασκούσαν πολλές βασίλισσες, στις οποίες απέδιδαν τιμές ηγετών της φυλής, αλλά δια νόμου η αυτοκρατορία μπορούσε να κυβερνηθεί ή να διδαχθεί τον πόλεμο και την γεωργία μόνο από γυναίκες.

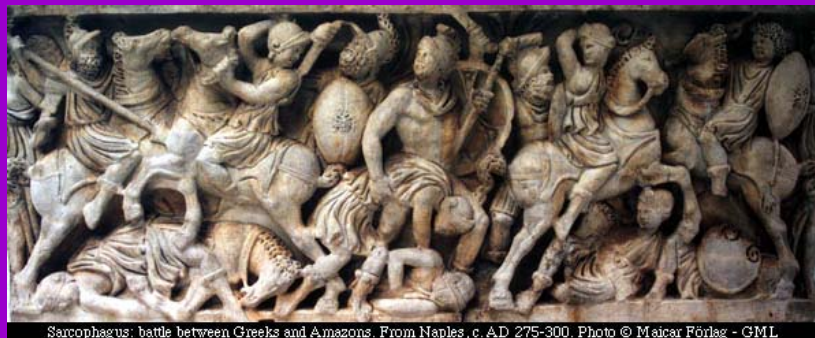

Αργότερα, στην γραπτή ιστορία, Αμαζόνες βρέθηκαν στην Νταχόμεϋ, στη Σιέρρα Λεόνε και στη Νιγηρία της Αφρικής καθώς και στη Βραζιλία όπου ο ποταμός Αμαζόνας πήρε την ονομασία του από εκείνες. Σύμφωνα με τη μυθολογία, ο περιορισμός και η εξαφάνισή τους επήλθε μετά την ήττα τους από τους Έλληνες.

Όμως, τα τελευταία 5 χρόνια οι αρχαιολογικές έρευνες έχουν αποδείξει ότι οι Αμαζόνες δεν είναι ένα ζήτημα που αφορά μόνο τη μυθολογία. Υπήρξαν τόσο πραγματικές όσο και οι λαοί που έγραψαν μετέπειτα γι' αυτές. Σοβιετικοί αρχαιολόγοι χρονολόγησαν στον 3ο αιώνα π.χ. τους νεότερους τάφους πολεμιστριών που ανακαλύφθηκαν κοντά στη Θάλασσα του Αζόφ, κάτι το οποίο αποδεικνύει ότι η μητριαρχική δυναστεία που ιδρύθηκε από τη Λυσίπη διάρκεσε περισσότερο από ότι όλες μαζί οι αυτοκρατορίες του Κύρου, του Καρλομάγνου, του Αλεξάνδρου και του Ναπολέοντα.

Πολύ σημαντικά στοιχεία για τις Αμαζόνες καταγράφονται στο βιβλίο του Σπύρου Μακρή, "Οι Αμαζόνες" (Εκδόσεις Αρχέτυπο), το πρώτο ελληνικό βιβλίο με θέμα το μεγάλο αυτό έθνος της προϊστορικής περιόδου.

ΟΙ ΑΜΑΖΟΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΑΚΡΙΝΕΣ ΜΑΣ ΠΡΟΓΟΝΙΣΣΕΣ

Sarcophagus: battle between Greeks and Amazons. From Naples, c. AD 275-300. Photo © Maicar Förlag - GML

[αρχική σελίδα](#)

[ΠΟΙΗΜΑΤΑ](#)

[ΚΕΙΜΕΝΑ](#)

[ΘΕΜΑΤΑ](#)

[Σαπφώ](#)